

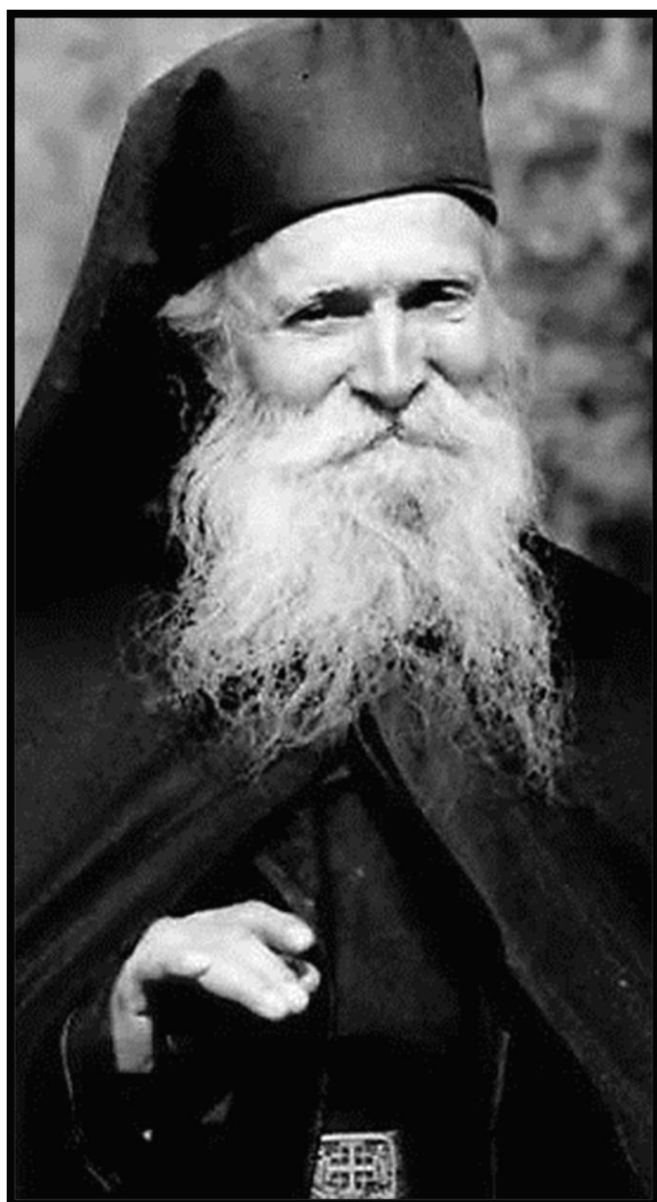

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Milostive Doamne, învață-ne pe noi toți prin Duhul Tău Cel Sfânt să trăim după voia Ta, ca toți să Te cunoaștem în lumina Ta pe Tine.” – Sfântul Siluan Athonitul

Nr. 493 / 25 iunie 2023

PĂRINTELE TADEI
DE LA MĂNĂSTIREA VITOVNIȚA
1914 - 2003

RĂUL TREBUIE BIRUIT CU GÂNDURI LINIȘTITE ȘI PAȘNICE

Domnul dă fiecărui credincios râvnitor harul în dar, însă cere sufletului să lepede conștient, în mod absolut, răul și să se întoarcă cu totul spre bine – înspre Domnul. Să lepede răul în chip conștient! Răul trebuie biruit cu pace și liniște, cu gânduri liniștite și pașnice. De aceea ni se și întâmplă multe necazuri și suferințe de-a lungul vieții. Sfinții Părinți spun că, dacă nu ne smerim singuri, Domnul nu va conțeni să ne smerească. Adeseori va da peste noi un necaz care ne aduce multe dureri – până ce nu vom învăța să-l biruim prin pace și liniște și să nu îi dăm însemnătate.

De aceea, cei ce-L iubesc pe Domnul trec prin multe greutăți. Mai mult, și cei mai apropiați ai noștri se întâmplă câteodată să ne disprețuiască, să ne respingă. Trebuie să îi înțelegem cu pace și deplină înțelegere, să nu-i osândim niciodată!

Pentru că noi toți suntem aici în luptă, toți acești semeni ai noștri, de un sânge cu noi, apropiați și îndepărtați, toți suntem în aceeași luptă! Să înțelegem că, atunci când și noi am fost în situația lor, poate că am fost mai răi în purtarea noastră, de aceea trebuie să ne smerim.

După aceasta vom ști cât de mult ne iubește Domnul: dacă El ne dă încercări grele și avem multe necazuri în viață! Sfinții Părinți spun: Dacă vezi că ai pace netulburată, ai grijă că nu ești pe calea cea bună! Îi faci, așadar, cumva vrăjmașului pe voie; el nu se atinge de tine pentru că te are în puterea sa. De petreci bine și n-ai multe ispite, înseamnă că el te ține, iar tu nici nu înțelegi că ești în puterea lui.

Vedeți, în fiecare se odihnește Domnul, tainic, indiferent dacă omul acela îl cinstește sau nu! El este acolo, în centrul vieții. El mișcă viața. El este Dătător de viață. Și câtă vreme această luare-aminte este mai cu seamă aici, în inimă, atunci se păstrează pacea lăuntrică și bucuria dumnezeiască care se dă în dar începătorilor. Apoi, de îndată ce atenția noastră se abate puțin de la Domnul și se lipește de vreun lucru din lumea aceasta, fie de cele neînsuflețite, fie de o făptură vie, pierdem de îndată pacea lăuntrică, căci omul nu poate umbla pe două căi. Lucrul căruia i-am dat atenție întră degrabă înlăuntrul nostru și ocupă Scaunul Domnului, cucerește inima. Și acesta poate fi orice: slavă, cinste, bogăție, frumusețe. De îndată ce ceva din lumea aceasta se înalță pe Scaunul lui Dumnezeu, atunci va și prinde viață înlăuntrul nostru. În funcție de acest lucru căruia îi dăm toată atenția,

un simțământ corespunzător va trăi înlăuntrul nostru.

Domnul vrea ca toți să se mântuiască. Toți suntem chemați. Dar mulți sunt cei chemați, puțini aleși! Să ne rugăm Domnului să fim în rândul aleșilor Săi. Să nu ne părăsească, căci suntem slabi. Suntem firi atât de iubitoare de lumea aceasta! Nu suntem ca îngerii. Îngerii nu se îndrăgostesc de lucruri. Dar noi, orice vedem că ne ajută și e după gustul nostru, degrabă am vrea să fie al nostru. Și de îndată ce-l dobândim, degrabă ne plictisim de lucrul acela. Și numai pentru puțin timp, și de îndată trecem la alt lucru. Am dori altceva. Și niciodată nu suntem mulțumiți de aceste simțăminte ale noastre. Dacă noi suntem astfel, ce să așteptăm de la semenii noștri – când noi suntem atât de nestatornici? Acum una, mâine alta, poimâine a treia... Așadar, trebuie să ne lipim de ceea ce este neclintit. Noi căutăm reazem aici pe pământ, și fiecare sprijin piere. Nu avem acel sprijin care să fie neschimbător, statornic. Singurul astfel de sprijin este Domnul. El este neschimbător, același, în veci. Și cine nădăjduiește în El nu va fi rușinat!

Sursa: manastireasuruceni.md

**SFÂNTUL
GHELASIE DE LA RÂMEȚ**
† 30 Iunie

VIAȚA SFÂNTULUI IERARH

Sfântul Ierarh Ghelasie s-a nevoit în veacul al XIV-lea, mai întâi ca sihastru pe valea pârauului Râmeț din Munții Apuseni și, apoi, ca egumen al

Mănăstirii Râmeț din județul Alba, având o viață duhovnicească îmbunătățită și învrednicindu-se încă din tinerețe cu darul facerii de minuni. Era originar din partea locului. Luând din tinerețe jugul lui Hristos, a deprins de la cei mai iscusiți eremiți meșteșugul luptei duhovnicești. Apoi, curățindu-și mintea de cugetele cele rele și învrednicindu-se de darul facerii de minuni, a coborât în obște și a ajuns vestit povățuitor de suflete, întemeind o obște de monahi aleși.

În tradiția locului se spune despre Cuviosul Ghelasie că avea doisprezece ucenici cu care împreună se ruga și postea, săvârșind sfintele slujbe cu mare osârdie și frică de Dumnezeu. În toată săptămâna, Cuviosul Ghelasie nu primea mâncare, îndestulându-se numai cu Preacuratele Taine. Ziua mergea cu ucenicii la ascultare, iar noaptea făcea priveghere și săvârșea Sfânta Liturghie. Numai sâmbăta și Duminica mânca împreună cu călugării la trapeza mănăstirii.

Acest cuvios sihastru era, de asemenea, un mare părinte duhovnicesc al sihaștrilor din Munții Râmeț, precum și al sătenilor din Țara Moților. În posturi cerceta pe toți sihaștrii ce se nevoiau în peșteri de piatră și el însuși se ostenea la rugăciune împreună cu dâșii. Apoi cobora în mănăstire, unde îl așteptau credincioșii și mocanii de prin munți. La fericitul Ghelasie veneau și mulți bolnavi, mai ales cei stăpâniți de duhuri rele, și cu rugăciunile lui se vindeau, căci avea mare dar de la Dumnezeu.

Odată, fiind cu ucenicii la adunat fân în poiana mănăstirii numită Hopați și fiind mare arșiță, încât toți sufereau de sete, Cuviosul Ghelasie a căzut la rugăciune și îndată a aflat un izvor cu apă. Acest izvor de apă rece se vede până în zilele noastre și se cheamă Izvorul Cuviosului Ghelasie. Mulți săteni iau apă din el pentru sănătate și binecuvântare.

Altădată, urcând Sfântul Ierarh Ghelasie în poiană cu asinul său la adunat fân, și-a cunoscut dinainte sfârșitul. Deci, rugându-se mult, și-a chemat ucenicii, poruncindu-le să trăiască în desăvârșită dragoste, să iubească Biserica și să fugă de beție, desfrâu și de tot păcatul. Apoi, sărutându-i pe toți, și-a dat sufletul în mâinile lui Hristos.

În tradiția mănăstirii se spune că, în ceasul când cobora asinul de pe munte cu trupul Sfântului Ghelasie au început clopotele de prin sate să sune singure. Apoi, fiind plâns de ucenici, a fost îngropat lângă zidul bisericii și mulți bolnavi se vindeau la mormântul lui.

În anii din urmă, s-au descoperit în chip minunat, prin bunătatea și milostivirea lui Dumnezeu, în jurul mănăstirii, bucăți din sfintele sale moaște, prin care se fac nenumărate minuni în rândul credincioșilor veniți la mănăstire pentru rugăciune și închinare.

Astfel, o femeie, pe numele ei Maria, din Negrești-Oaș, după ce i s-a arătat în vis un porumbel care a îndemnat-o să meargă la Mănăstirea Râmeț, să se roage și să se atingă de moaștele Sfântului Ghelasie, a făcut precum i se poruncise în vis și s-a

vindecat de epilepsie. Unei alte femei, din Albina - Timiș, i-a fost vindecată mâna bolnavă prin neîncetate rugăciuni și lacrimi la moaștele Sfântului Ghelasie, iar un credincios căzut în rătăcire de la dreapta credință, din Cocora - Alba, și care era paralizat, adus fiind într-un car cu boi, a aflat vindecare prin neîncetatele sale rugăciuni și ale părinților la Moaștele Sfântului Ghelasie, întorcându-se vindecat la casa sa trupește și sufletește, asemenea paralticului din Evanghelie.

Ceea ce s-a transmis prin tradiția locului, de generații întregi, s-a adeverit în zilele noastre, când, în anul 1978, s-a descoperit în biserica mănăstirii o inscripție de mare însemnătate pentru Biserica și neamul românesc, mai ales din părțile Transilvaniei, și care consemnează numele „Arhiepiscopului Ghelasie”, al

zugravului „Mihul de la Crișul Alb”, precum și anul 1337. Acest Arhiepiscop al Transilvaniei, primul atestat cu numele, este îmbunătățitul Ghelasie pe care poporul, în evlavie sa, îl cinstește ca sfânt.

Deci, fără îndoială, Sfântul Ghelasie a fost Arhiepiscop și păstor sufletesc al credincioșilor din centrul Transilvaniei și din Munții Apuseni în secolele XIV-XV, retrăgându-se la bătrânețe în mănăstirea de metanie, Râmeț.

Iar viețuitorii sfintei mănăstiri îi cinstesc cu venerație părți din sfintele moaște, știind că, prin rugăciuni neîncetate la Bunul Dumnezeu, acestea au darul vindecării de boli și de suferințe. Cu ale cărui sfinte rugăciuni, Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Sursa: doxologia.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Marți <i>27 iunie</i>	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri <i>28 iunie</i>	18:00	Vecernia și Litia
Joi <i>29 iunie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfinții Apostoli Petru și Pavel
Duminică <i>2 iulie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 4-a după Rusalii (<i>Vindecarea slugii sutașului</i>) → Sfântul Voievod Ștefan cel Mare → Sfântul Ierarh Iuvenalie, patriarhul Ierusalimului

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București